

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: I Kž SODO-6/2021-2

ODLUKA

Vrhovni sud Republike Hrvatske, po sucu Ranku Marijanu, kao sucu pojedincu, u postupku povodom odluke Državnoodvjetničkog vijeća (dalje DOV), broj DOVO-6/2021-100, od 27. rujna 2021., o produljenju privremenog udaljenja od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, odlučujući o žalbi D. J., podnesenoj protiv te odluke, dana 12. listopada 2021.,

o d l u č i o j e:

Odbija se žalba D. J., zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Nakon što je Vrhovni sud Republike Hrvatske ukinuo dvije ranije odluke zbog bitnih nedostataka i deficitarnog obrazloženja, uslijed kojeg se odluke nisu mogle ispitati, DOV je D. J., zamjeniku Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, novom odlukom produljio privremeno udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti, određeno odlukom broj DOVO-6/2021, od 13. travnja 2021., za daljnja tri mjeseca, računajući od 14. srpnja 2021. Za vrijeme privremenog udaljenja, zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske ima pravo na jednu polovinu plaće.
2. Protiv ove odluke, žalbu je podnio zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske D. J., putem braniteljice V. A., odvjetnice iz Z. Žalba je, ponovno, podnesena „ ... zbog bitnih povreda postupka (posebice prava na pravično suđenje, u aspektu prava na obrazloženu odluku, prava na obranu, tj. prava da ga se čuje, te prava na neovisni i nepristrani sud), povrede zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ...“, s prijedlogom usvojiti žalbu i ukinuti osporenu odluku.
3. Prema odredbi članka 99. stavak 2. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću ("Narodne novine", broj 67/2018.), protiv odluke Vijeća donesene u stegovnom postupku kojom se odlučuje o privremenom udaljenju, dopuštena je žalba o kojoj odlučuje sudac pojedinac Vrhovnog suda Republike Hrvatske.
4. Žalba zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske D. J. nije osnovana.

5. U pravu je, međutim, žalitelj kada tvrdi da su određene teze iznesene u pobijanoj odluci netočne. Naime, podnošenje zahtjeva za izuzeće suca ili člana tijela javne vlasti koje vrši sudbenu funkciju, sastavnica je prava na pravično suđenje, pa korištenje toga prava, u pravilu, ne može biti razlog za penalizaciju. U pravu je žalitelj kako „uporno“ predlaganje ispitivanja Glavne državne odvjetnice, nije razlog za produljenje privremenog udaljenja. Isto tako, u pravu je kako "neograđivanje od medijskih istupa svoje braniteljice", kao i sudjelovanje braniteljice u nekom drugom sudskom postupku, nije razlog za produljenje udaljenja, neovisno kakvi se zaključci iz toga izvode.

6. Međutim, bit ovog postupka je odluka o privremenom udaljenju od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti uslijed razloga iz st. 2. čl. 97. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću. Ova odredba propisuje da zamjenik državnog odvjetnika može biti privremeno udaljen od dužnosti, ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina, ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnog pisanog odobrenja Vijeća, ako ovlaštenu predlagatelj predloži stegovnu kaznu razrješenja i ako ovlaštenu podnositelj zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka predloži privremenu mjeru udaljenja.

7. Kako je to i navedeno u pobijanoj odluci, pretpostavke privremenog udaljenja zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske D. J. jednim su dijelom pozicionirane u nedvojbenim činjenicama, zasnovanim na zakonskoj odredbi, da je ovlaštenu predlagatelj predložio kako stegovnu kaznu razrješenja tako i privremenu mjeru udaljenja.

8. Međutim, članak 99. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću propisuje Vijeću i obvezu obrazložiti pisanu odluku kojom se odlučuje o privremenom udaljenju.

9. Nasuprot tvrdnji žalitelja, pobijana odluka je sada valjano obrazložena, jer su izloženi razlozi razmjernosti i opravdanosti privremenog udaljenja zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, koji bi se mogli sažeti kao „neprimjeren vanjski utjecaj“ i „permanentno stanje potencijalnog sukoba interesa“, uslijed čega je, naposljetku, ispunjena i pretpostavka iz članka 99. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću.

10. U pobijanoj odluci se polazi od izloženog mišljenja Etičkog povjerenstva, od 16. studenog 2020., da je članstvo u udrugama ... u suprotnosti s Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, jer je u suprotnosti s načelom nepristranosti, načelom dostojanstva i načelom lojalnosti. Istaknuta je kolizija između prisege koju polažu državnoodvjetnički dužnosnici i prisege koju polažu članovi ... udruge. Zaključuje se kako prihvaćanje obveze "... poslušnosti zakonima ... ..", predstavlja „neprimjeren vanjski utjecaj“ na državnoodvjetničkog dužnosnika koji je „... dužan postupati isključivo sukladno Ustavu Republike Hrvatske, međunarodnom pravu, zakonima i drugim na zakonu utemeljenim propisima...“.

11. Dodatno je obrazloženo privremeno udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti na način da članstvo u ... loži, koju karakterizira tajnost,

zatvorenost, čvrsti ustroj i unutarnja stega, predstavlja „podijeljenu lojalnost“ i „permanentno stanje potencijalnog sukoba interesa“, a što sve onemogućuje redovno obavljanje dužnosti D. J. kao zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske.

12. Žalitelj nije u pravu kada tvrdi da se razlozi u pobijanoj odluci „značajno razlikuju“ od razloga uslijed kojih je Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske predložila izricanje mjere privremenog udaljenja. Naime, stegovni postupak se i vodi zbog ponašanja (članstva u udruzi ...) koje je, navodno, suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika čime je, navodno, nanesena šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti. Upravo to i jeste ishodište kako prijedloga izricanja mjere tako i šireg obrazloženja pobijane odluke o privremenom udaljenju.

13. Isto tako, žalitelj nije u pravu kada tvrdi da se pobijanom odlukom „... prejudicira ishod ovog stegovnog postupka ...“. Naime, Vijeće je jasno istaknulo kako ponašanje D. J. "... ujedno ne mora biti stegovno djelo...", jer o tome tek treba donijeti odluku. Kao što je to već navedeno, odluka o privremenom udaljenju zasnovana je na dvije nedvojbene činjenice, da je ovlašteni predlagatelj predložio stegovnu kaznu razrješenja i da je ovlašteni podnositelj zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka predložio privremenu mjeru udaljenja. Ovom je odlukom ostvarena i daljnja zakonska pretpostavka, jer su izneseni dostatni razlozi razmjernosti i opravdanosti, uslijed kojih Vijeće smatra osnovanim privremeno udaljiti D. J. od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti.

14. Imajući u vidu navedeno, pobijana odluka o privremenom udaljenju je zasnovana na zakonom propisanim pretpostavkama za ovu mjeru i ovaj stadij postupka, ali ona nije i ne može biti temelj za konačnu odluku o stegovnoj odgovornosti. Naime, odluka o stegovnoj odgovornosti mora biti zasnovana na bitno strožim pretpostavkama. Mora biti zasnovana na izvedenim dokazima u kontradiktornom postupku te na čvrstom korpusu pravilno i potpuno utvrđenih činjenica, a što sve mora biti u suglasju sa domaćim propisima i utvrđenim standardima međunarodnog prava.

15. S obzirom na izloženo, valjalo je odlučiti kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 12. listopada 2021.

Sudac:
Ranko Marijan, v.r.